

MARTIE
10 MARTIE 1944

După trei ani de exil.
(10 Martie 1944)

Lagărul de concentrare Dachau.K.A.Celula Nr.79.

Popas de orientare.

(Judecarea situației)

Stadiul actual al crizei de conducere in
Mișcare.

Dachau" (München)

Germania 1944. -

Document important - ORIGINAL

Dachau 10 Martie 1944.

Al patrulea popas de orientare.

(După trei ani de exil)

Elementele politice fixate in popasul de acum un an rămân vala in general, și pentru anul acesta. Dealtfel cât timp vom fi ținuti situația in care ne găsim și deci in imposibilitate de a ne informa acționa, se va menține cam aceeași. Vom rămâne in afara evenimentelor politice și ne vom fierbe in propria noastră zeamă. Racila crizei de conducere se arată din ce in ce mai mult. Elementele acestei crize le dau in anexata expunere făcută acum o lună. Cercetarea dosarelor legătură cu așa zisul complot dela Rostock descoperit în Decembrie relevă mișelii nebănuite la oameni care cu toată incorectitudinea s fletească de care dăduseră dovadă totuși le făcusem bine in momente grele pentru ei, spre a salva unitatea Mișcării. Multe din aceste mișle-am intuit și arătat anul trecut. Materialul documentar adus de M Lefter aduce confirmări nebănuite emanate chiar dela cei cari erau grenati in opera satanică a lui Horia Sima și a clicei sale.

Poate vor fi existând multe dedesubturi in așa zisul complot de Rostock. Se vor cerceta odată pe larg toate. Se vor produce până atunci poate și alte mărturii ieșite din muștrările de conștiință ale celor care au ~~lucrat~~ luat parte la această inscenare, in legătură cu scopurile mărite. Pentru mine însă este clar că s'a urmărit pe lângă creerea biului pentru a justifica fuga din Germania, călcând cuvântul de onor dat, și compromiterea mea personală și a multor camarazi dela Berkenbrück, pentru a nu putea constitui eventual o soluție pentru Mișcare după efectuarea fugii proiectate. Acum capătă sens svomul lansat in februarie din Septembrie 1942, poate prematur, de către Ponta, când spunea in fața lui Smăărăndescu și Velescu, că se complotează impotriva lui Horia Sima de către mine, Gârneață, Horodniceanu, Groza, Mihăilescu, etc. in strânsă legătură cu elementele care fac opoziție lui Petrașcu la Rostock. S intenționa ca la montarea complotului dela Rostock să se facă legătura cu acest complot dela Berkenbrück. Intențiile se văd clare de modul cum se cauta a se indruma prin bătaie smulgerea declarațiilor. Dacă totuși nu s'a reușit, poate aceasta se datorește faptului divulgării premature a acestei intenții de către Ponta care a pus cazul in discuție prin sezizarea lui Smăărăndescu, lichidându-l in explicațiile care au

urmat sau poate din cauza că la un moment dat fuga a trebuit să se fa
in mod precipitat. Faptele petrecute cu ocazia cercetărilor vor rămân
cele mai degradante pentru cei cari le-au conceput și ~~im~~-au ordonat s
să facă cât și chiar pentru mulți din aceia cari s'au pretat să le e
cute. Ele vor constitui prin intunecimea, bestialitatea mărginită, pros
tia, lașitatea și meschinăria lor contrastul cel mai intunecat pe onoa
rea legionară albă ca zăpada care o respiră seninul suflet legionar ca
știe să judece și să pedepsească cu demnitate și vâlpitate de răspun
dere atunci când crede că este cazul! Acestea pagini urâte însă vor c
stitui și zăbranicul pentru cei cari le-au uneltit fiindcă pentru ori
suflet de legionar curat de acum sau mai târziu, crescut în duhul Căpi
tanului, vor stârni repulsii și desgust.

Vor trebui cândva pe larg relevate toate aceste uneltiri spre a
se vedea ce proporții nebănuite luase satanismul în Mișcare. Acum rele
câteva mărturisiri. Din ele rezultă:

1. Desintoxicarea Mișcării de toată otrava strecurată în organis
mul său sănătos în ultimii ani de o clică iresponsabilă este lucrul c
mai urgent și indispensabilul pas ^{fară} de care nu se poate face nici o acț
ne serioasă și temeinică.
2. Agitațiile făcute de clică la Buchenwald pentru cazul lui Sim
trebuesc tratate cu fermitate.
3. Vasile Iasinschi și Corneliu Georgescu cari, din interes, lipsă
de curaj sau poate din cauza complicității, evită să ia cunoștință de
aceste lucruri, trebuie să fie făcuți atenți asupra răului care îl fac
Mișcării prin acțiunile lor din ce în ce mai ostentative de solidariz
cum clică. Perseverarea pe acest drum greșit înseamnă denaturarea tot
a Mișcării și trădarea liniei Căpitanului pe care ne-am legat prin ju
răminte să o apărăm cu orice jertfă.

Căci cum se poate numi altfel decât mișelie faptul ca cineva să
lovească pe la spate tocmai atunci când îi faci bine. Iată ce mărturis
te Șerbu, omul de cea mai mare incredere din poliția lui Petrașcu care
însă după întoarcerea din Țară unde a fost trimis de acesta, devine ele
mentul principal al complotului dela Rostock. El a avut misiunea să mă
spioneze când am mers împreună cu Petrașcu incognito pentru ca să văd
Ghițea care era grav bolnav. Cele mărturisite le verific direct ca ad
vărate fiindcă spune unele amănunte ^{pe} care n'avea de unde să le știe dar
n'ar fi avut misiunea să facă pe spionul.

....."Tot astfel când a venit Dl. Cdt. Papanace dela Berlin, eu trei
să aflu ce va vorbi el cu Ghițea. - "Vezi mă (ii spunea Petrașcu) căin:

de Macedoneni pun la cale să ne subjuge, să-l scoată pe Comandant și să ia ei puterea, iar porcii de regăteni sunt numai trădători". Eu n'am putut însă să aflu nimic, deși aduceam din oraș lui Ghițea verdețuri, fructe și tot ce găseam spre a se imprieteni cu mine. Mi-a arătat numai o scrisoare adresată lui de fostul Comandant al Mișcării semnată "cu multă dragoste, H. Sina". Deși motiva că această scrisoare este o politică a Comandantului, Petrașcu mi-a cerut să-i aflu și conținutul, ceea ce însă nu am reușit. Încă de prin Iunie Petrașcu vorbea de o sigură întoarcere în țară prin preajma Crăciunului și că până atunci e hotărât "să curețe pământul din grâu". (Vezi declarația Șerbu, pag. 2.)

Mare canalie trebuie să fie acest om cu care merg împreună, se lingește tot timpul pe lângă mine și apoi se pretează la spionări murdare. Mare mișel trebuie să fie când insinuează că noi Macedoneni vrem să-i subjugăm când se știe că mănunchiul nostru care am plecat la luptă s'a decimat dăruindu-se pentru Mișcare.

La schingiuirile făcute mai târziu cu ocazia cercetărilor în așa zisul complot căuta să smulgă declarații de la cei schingiuiți că eu aș fi urmărit să iau comanda Mișcării! În orice caz numele meu să fie amestecat în această inscenare pentru ca să fie compromis sau cel puțin să fie pus în discuție. Iată ce declară alți schingiuiți :

".....Și cine urma să ia loc la conducerea Mișcării"? mă întreabă Petrașcu. Eu tac. -"Voien, mă? Tac. -"Papanace"? Tac. -"Mironovici"? Tac. Roșu se repede la gâtul meu. -"Spune mai căne"!...etc. (Declarația Marian Georgescu, pag. 17.)

Iar schingiuitul I. Vasilescu mărturisește : "Am fost întrebat de Popa Emil dacă nu cumva știu cine urma să ia comanda Legiunii :-"Papanace"? Eu i-am spus : "Dle Comandant, eu v'am spus tot ce ați vrut, nu mai știu nimic". (Declarații I. Vasilescu - pag. 10.)

Dar toată această murdărie a complotului a început să fie denunțată chiar de către acei legionari a căror bună credință a fost surprinsă la un moment dat și din spirit de disciplină au participat la schingiurile "complotiștilor". Adevărul nu poate fi înăbușit! Iată ce raportează printre altele Instructorul Legionar Marin Mihăiță, ~~Comandant~~ Comandantului Bunei Vestiri Mile Lefter la 22 Mai 1943 în lagărul de la Weimar-Fichtenhain :

"D. Petrașcu face poliție și dă naștere sentimentului groaznic de suspiciune și spionaj...Ce rușine! Pentru a te convinge dacă acești oameni sunt pentru tine sau contra ta, îi spionezi, stricând sufletele atâtor legionari! Se sapă în felul acesta viața legionară și se

distruge incet, incet, spiritul decamaraderie și de dragoste legionară. Incepe sforăria, incepe lucrătura: că ăla e omul lui Papanace, celălalt al lui Dobre, al lui Iasinski, al lui Vojen, etc.... Sunt acuzați de trădători Noveanu, Bidiu, Budișteanu....

Pe preotul Dumitrescu-Borșa îl acuzi de trădare, el, eroul din Spania, de care toți ceilalți și Alecu Cantacuzino și Dl. Inginer Clime vorbeau cu atâta căldură. Pe Vojen și Constant la fel? Pe Prof. Dobre. Și ce este mai groaznic, urmărirea de compromitere a familiei Căpitanului. Ce grozăvie!... Frații Căpitanului că sunt nebuni și bețivi!... Tatăl Căpitanului că a inebunit, că e bețiv și trădător, ei ai vrerii și drumului Legiunei... Familia Căpitanului injurată și batjocorită în felul acesta. Îi spun toate acestea d-lui Petrașcu și-mi răspunde că sunt omul profesorului Codreanu. Mă uit lung la dl. Petrașcu și-i răspund: "Când în Garda de Fier se fac grupuri și grupușcare, că unul e omul lui cutare și că altul e omul lui cutare, atunci nu mai este Mișcarea Legionară, ci un oarecare partid politic în descompunere. Pe rând însă bănelile cresc, viața tot mai grea se face în grup, iar în Decembrie 1942 vine "complotul cel mare". D. Petrașcu și Co. reușise să facă dintr'o sută de legionari 75 agenți personali pentru a-i urmări pe ceilalți 25 cari mai rămăsese."

Sunt pe rând torturate în acele zile de groază o seamă întreagă de oameni nevinovați aruncând asupra lor vina că au vrut să omore pe dl. Cdt. H. Sima, Petrașcu, etc. Și câte schingiuituri și nedrepte invinuiri! Iadul parcă venise peste noi. Ne uitam unul la altul înspăimântați și așteptam să fim băgați pe rând în fabrica torturilor, exact la fel ca în Rusia Sovietică. Sunt aduși aici în discuție figurile mari de profeți ale Comandanților Bunei Vestiri Ilie Gârneață și Mile Lefter apoi Comandanții Papanace, Iasinski, Șeitan etc. ca amestecați în complot.

..... Mai târziu, prin Martie (1943) în lagăr, dl. Petrașcu vine la mine. Eu vorbiam cu Velescu și dl. Petrașcu întărește spusese lui Velescu: "Da! Este adevărat! Comandanții Bunei Vestiri sunt, este drept, niște rahați, niște papugii! Că nu există for legionar! Rahat! For Legionar! Că Papanace vrea să fie Comandantul Gărzii de Fier, Ghița, oficiosul ăsta, vrea să fie Secretarul General al Mișcării Legionare! Că Șeitan este contra lui Horia Sima și a lui Petrașcu! Că alții, pe care i-a făcut miniștrii și au fost miniștri și îi injură de mamă, lovesc azi în Horia Sima, etc."

→ Ingrozit de atâta necurătenie sufletească, intrigă și perfidie, mă opresc pe loc și plec singur, depășindu-i. Ca fiert abia m'am putut

stăpâni. M'am confătuuit cu Țălnaru și profesorul Ionică. I-am spus și lui Emil Popa cele ce auzisem. Invidia aceasta și săparea pe dedesubț om vedeam bine că duce la descompunerea Mișcării Legionare!".... (Extrase din pag. 2-3.)

Și asemenea mărturii ieșite din mult sbuciumata și chinuita conștiință legionară se vor produce mereu și vor pune în evidență toată murdăria și micimea sufletească a acelor cari le-ai acordat încredere și camaraderia. Varfi paginile cele mai întunecate. Mult timp am crezut că în această murdărie și noian de mișcări urzite n'are un amestec direct Sima. O credeam mai mult opera ieșită din complexul de inferioritate a acestui nenorocit și schimonosit fizic și moral, Quasimodo, care se cheamă Petrașcu și a intrigărilor nescrise de fantezia de cabotin a lui Stoicănescu. De aceea le-am privit cu desăvârșit cu dispreț, dar și cu credința că pot fi puse la punct, fără ca Mișcarea să intre în convulsii interne. Nu-mi închipuiam însă că Sima poate coborâ atât de jos. Dacă nu din scrupule care din cauza infirmității sale morale nu le poate avea cel puțin din elementara inteligență pentru postul de răspundere pe care îl ocupa și pentru care noi i-am acordat, cel mai interesant concurs pentru a ieși din împrejurările grele în care a vărat Mișcarea.

Iată însă și o altă mărturie, venită dela un om cumpănit și cu sentiment de răspundere care este Mae Smărăndescu:

"Pe la începutul lunii Septembrie 1942 circula cu insistență văzută că Constantin Papanace unelțește în contra lui Horia Sima și vrea să-i ia șefia. Petre Ponta, unul din cei mai fideli oameni ai lui Sima și în a cărui casă la Berlin era locul unde venea întotdeauna H. Sima, spunea într-o împrejurare, de față fiind Velescu și Smărăndescu următoarele :

"La Rostock există un grup de oameni în frunte cu Macedonenii cari îi fac dificultăți lui Petrașcu și strică armonia grupului. Lucrul cel mai grav însă este altul, spune Ponta, anume că acest grup dela Rostock constituie o unealtă în mâna unor oameni de mai sus dela Berkenbrück. Acolo există un grup compus din Constantin Papanace, Ilie Gârneață, N. Horodniceanu, V. Mihăilescu, D. Groza, care uneltesc în contra Comandantului și a Mișcării. Papanace este acela care vrea să devină șef? Aceste spus ale lui Ponta sunt confirmate și de Velescu că le-a auzit dela Rostock prin Ing. Aurel Ionescu. Pe această chestiune el, Smărăndescu face un raport scris lui H. Sima datat 13 Septembrie 1942 și care între altele spune :

"In fața acestor expuneri ale camaradului Ponta de o gravitate extraordinară, eu personal am rămas înmărmurit și am răspuns că nu pot concepe ca Papanace, Gârneață, Horodniceanu și ceilalți să uneltească contra Mișcării și a Comandantului ei. Eu personal de cât îi cunosc pe acești oameni și pe unii îi cunosc foarte bine și cam de mult, mai ales pe Papanace, Horodniceanu și Virgil Mihailescu, nu-i cred capabili de așa ceva. La acest raport H. Sima răspunde (lui Smărăndescu) că cele spuse de Ponta sunt baliverne și fantasmagorii și că el e în cele mai bune raporturi cu Papanace și ceilalți. "După vre-o săptămână i-am dat raportul și lui Papanace și după aceea și lui Corneliu Georgescu. La Buchenwald în lagăr Velescu îmi comunică următoarele în legătură cu acest raport: El (Velescu) l-a mai văzut pe Comandant după aceea, în Nov.-Dec. 1942, și i-a spus că e foarte supărat pe mine că am prezentat raportul și lui Papanace fără să-i cer voie lui și cel puțin nici după aceea nu mian dus să mă justifice, iar mai departe i-a confirmat lui Velescu, că ceea ce spune Ponta e o tristă realitate".

Dacă Sima a spus acest lucru lui Velescu după ce și nouă cu aere afectate ne-a mărturisit la explicațiile cerute în plină ședință că sunt fantasmagorii de ale lui Ponta care fiind bolnav de nervi nu-și dă seama ce spune, atunci este un om total lipsit de onoare.

"In fața acestei situații - că să folosesc cuvintele Căpitanului dintr-o situație similară - mă așez umilit și scriu acum această poză nu pentru a mă desvinovați că n'am răvnit niciodată să iau șefia Mișcării și nici că am îndemnat pe cineva împotriva lui Sima sau a Mișcării sau că l-am ajutat în momentele cele mai grele în modul cel mai loial și nici pentru că mi-e teamă de aceste uneltiri, ci pentru a spune: se încrețește carnea depe mine de atata mișelie". (Circulara Căpitanului pag. 228.)

Dar dacă toate aceste degradante apucături, eu personal, ridicându-mă, le pot privi mai departe cu desgust, mă gândesc cu îngrijorare la biata Mișcare care după ce a fost adusă în situația de astăzi, de a sta neputincioasă prin lagăre și închisori într'un moment când este pusă în joc existența statului și a neamului, acești mișei se sbat din nou să rămână cramponați în locurile de conducere pentru a o străvi mai departe (fapt care dovedește că tot ce s'a spus pentru justificarea fugii dezonorante erau pretexte neghioabe) și strig "cu infrigurare ca pe potecile munților în ceasurile de furtună" : Legiunea ! Legiunea ! Legiunea !

Constantin Papanace